

Onomàstics masculins començats per consonant: *Pere* (I)

(ALDC, VIII, 1901. *En Pere*)

Sota aquest enunciat i els tres que segueixen hem inclòs el tractament dels antropònims estudiats en ocupar-nos de l'article personal (cf. mapa 1216) sobretot pel seu interès sociolingüístic.

Pere té com a progenitor llatí PĒTRUS (← gr. PETROS 'pedra, roca'), interpretació de l'hebreu *kepha*. Convertit en el nom del príncep dels apòstols i del seu culte, s'ha difós en tots els països de tradició cristiana: cast. *Pedro*, fr. *Pierre*, it. *Pietro* (Tagliavini, 1982), d'on provenen respectivament el cat. de la Franja i val., el ross. i l'alg. Com a var. cat., cal consignar el dim. *Peret* 41, 49, 104, 148.

En algunes localitats es registra una diferència de prestigi entre *Pere*, considerat "massa gruixat", i *Pedro*, "més fi",

però no tenen connotació desfavorable *Pere Antoni*, *Pere Joan* 79. L'absència de respostes del *Qüestionari* a l'antropònim *Pere* en alguns pobles s'ha resolt a efectes d'enllaç fonosintàctic amb altres noms començats per consonant: *Joan* 21, 62, [χ]*uan* 157, 189, *Xuvin* 90, *Ton*, 40, *Jaume* 55, *Bacardit* 49, *Casanoves* 49, *Cosé* 71, *Bep* 71, *Pere Antoni* 85, *Tomàs* 131, *Domingo* 131, *Rafael* 138. Pel que fa a l'ús de l'antropònim com a objecte directe se sol construir precedit de la preposició *a*: *he vist a Pere* 98, 124, 128, 133, 144, 165, 170; *he vist a'n en Pere* 42, 47; *he vist a Pedro* 153; *hai vist a Pedro* 108; *hai vist a Pere* 140, 141, però *hai vist lo Pere* 141.

